

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 28 mars 1941 kl. 9 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utsträckning i vissa fall av i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgade tidsfrister för åtnjutande av tullfrihet.

I en den 7 mars 1941 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 147, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden intill utgången av juni månad 1943 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgas, utöver i nämnda författningsrum bestämd längsta tid.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen må på särskild framställning tullfrihet under viss tid medgivas bland annat för åtskilliga i nämnda författningsrum angivna varor, vilka inkommit till riket men äro avsedda att återutföras.

Sådan tullfrihet må icke medgivas för längre tid än ett år från införseln, dock må tiden utsträckas till högst två år, då tullfrihet medgives för varor, som inkomma för att användas antingen såsom modeller eller mätverktyg eller för annat dylikt ändamål vid tillverkning av exportvara eller ock vid provning av vara, som är avsedd att utföras.

I särskilda till Kungl. Maj:t ställda skrifter ha framställningar gjorts från ett antal företag m. fl. om förlängd temporär tullfrihet för emballage av olika slag utöver den stadgade tidsfristen. Såsom stöd för framställningarna, vilka gälla betydande tullbelopp, ha åberopats dels handelsavspärrningen västerut och dels i Sverige utfärdade exportförbud för de varor, till vilka emballaget skolat användas.

Generaltullstyrelsen har i utlåtanden över ansökningarna funnit sig icke kunna förorda bifall till desamma, enär bestämmelserna i tulltaxeförordningen i förevarande fall icke medgäve utsträckning av tidsfristen för återutförelse utöver ett år från införseln.

Sedan härefter i en inom finansdepartementet uppgjord promemoria ifrågasatts inhämtande av riksdagens bemyndigande för Kungl. Maj:t att i särskilda fall utsträcka den fastställda tidsfristen för tullfri disposition av varor, tillhörande vissa av de i förberörda författningsrum angivna varukategorierna, har

generaltullstyrelsen i ett den 27 februari 1941 häröver avgivet utlåtande förklarar, att från styrelsens sida icke vore något att häremot erinra. Det bemyndigande, som riksdagen förutsattes skola lämna Kungl. Maj:t, borde emellertid enligt styrelsens mening gälla samtliga i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen inrymda stadganden. Vidare ansåge styrelsen det önskvärt, att bemyndigandet jämväl komme att omfatta de ansökningar, som vore på Kungl. Maj:ts prövning beroende. Nya ansökningar syntes också böra i fall, då tulldeposition kvarstode, kunna upptagas utan hinder av att de legala fristerna utlöpt.

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har föredragande *departementschefen* anfört följande:

»Den i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgade tidsfristen av ett, i vissa fall två år för åtnjutande av tullfri disposition av vissa varor synes i nuvarande krisläge, med avspärrade eller försvarade handelsförbindelser utåt, icke vara tillfyllest, och fall föreligga då det icke varit möjligt att återutföra varor inom stadgad tid med påföljd att varuhavare blivit skyldig gälda tull för gods, som icke är avsett att kvarbliva inom landet. Jag finner det därför önskvärt, att möjlighet beredes Kungl. Maj:t att i särskilda fall utsträcka fristen för återutförelse utöver den i författningsrummet fastställda tiden. Härtill erfordras bemyndigande av riksdagen. Jag föreslår, att sådant bemyndigande, vilket lämpligen bör gälla för tiden intill utgången av juni månad 1943, inhämtas. Därvid förutsätter jag, att bemyndigandet må tillämpas även i fråga om redan utgångna tidsfrister, såvida ansökning om förlängning är på Kungl. Maj:ts prövning beroende eller framdeles göres i fall, då tull ännu icke erlagts.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevärande proposition nr 147, bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden intill utgången av juni månad 1943 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgas, utöver i nämnda författningsrum bestämd längsta tid.

Stockholm den 27 mars 1941.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärge, Elon Andersson, friherre Lagerfelt, Wahlmark, Sköldén, Sjödahl, Ekman, Velander, Herman Ericsson* och *Sandström*; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Hagberg* i Malmö, *Hammarlund, Olsson* i Gävle, *Eklund, Sandberg, Persson* i Undersvik, *Lundell, Falk* och *Rosander*.